

Йова.

1.

Мойта гръдъ е тъй мъничка
и тъй много ме заглъндатъ
всички.

Йова казва, че следъ месецъ
ще навърша първите си
десетъ.

И — не помня вече колко —
много нощи ми разказва
съ болка,

че отъ ницата ще станатъ
тъмноцвѣтни тия бѣли
длани,

че задъ черния прозорецъ
все тъй двама ще живѣемъ
съ горестъ.

После тихо тя поменя
оня, който ще остане
съ мене.

И повтаря, че ще слуcha
съ него другъ животъ и свѣтла
участъ.